

Begin

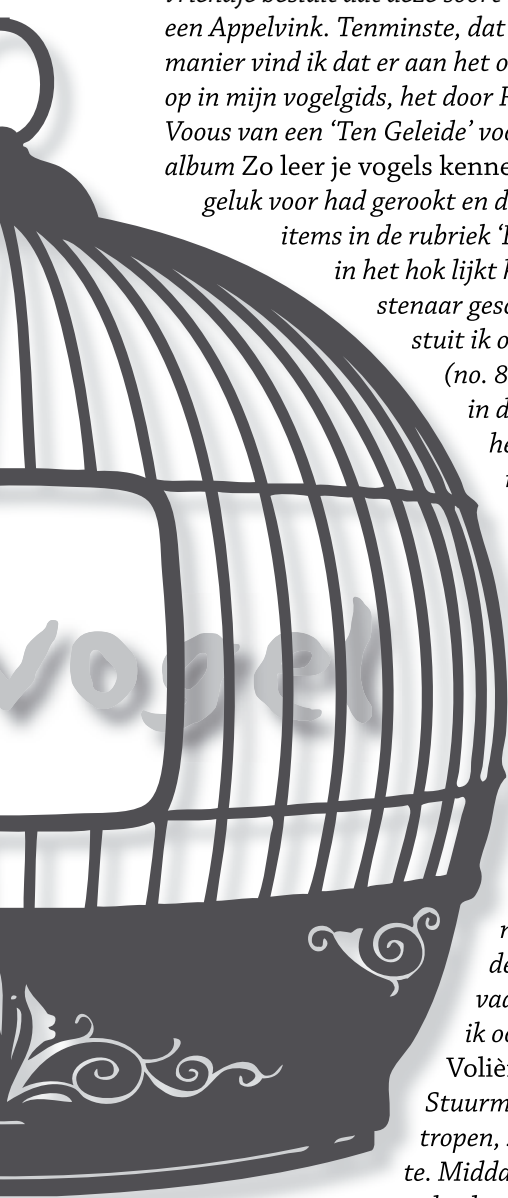
Zo nu en dan plaatst iemand een foto op het forum van de website van de Vereniging Avifauna Groningen met de vraag wat dit nou weer voor een vreemde vogel is.

Meestal gaat het dan om een Nijlgans, maar soms is het een andere exoot. Dit is een vogel die elders in de wereld wél, maar in Stad niét hoort voor te komen. Ik herinner mij Chinese Appelvink, Rosse Fluiteend, Muskus-eend, diverse malen dezelfde timali-achtige en heel recent nog een Japanse Nachtegaal. Het gaat dan ook om uit kooien en volières ontsnapte exemplaren en dat is leuk, maar hieraan is toch iets verbonden wat ik nu maar eens op moet biechten: ik herken die beesten meestal onmiddellijk en de reden daarvoor is helemaal niet zo fris ... ik ben namelijk begonnen als kooivogelaar. Zo, het hoge woord is eruit. Ik moet zeggen, het lucht wel op, een halve eeuw is een lange tijd om zoiets akelig voor je te houden.

Het is Hoogkerk, eind jaren zestig. Niets te doen, niets te beleven (behalve als je wilde voetballen, maar daar was ik niet van). De suikerfabriek stinkt als de hel en tijdens de campagne staan de vrachtauto's in eindeloze rijen langs de Zuiderweg, want van logistiek heeft nog niemand gehoord. Mijn kleine broertje kruipt kilometerslang onder de trucks door naar school, maar voor zoiets ben ik veel te laf. Hopeloze tijd dus, met maar één lichtpuntje: de vader van een vriendje besluit een volière te gaan bouwen op het platje achter zijn huis, en dat is maar één blok verwijderd van het onze.

Ik maak alles mee. Het mixen van het cement, het metselen van de fundering, het timmeren van het houten frame, het spannen van het gaas en het inrichten van het nachthok. Na een paar weken is alles klaar. Al snel arriveren de eerste bewoners, een paartje Vinken. Elke morgen voordat ik het hele eind door het dorp naar de gereformeerde school in de Kerkstraat ren, ga ik even kijken hoe het met de vogels is. Later komt er een Veldleeuwerik, waar ik niet over mag praten omdat die illegaal is. Het bruine beest loopt een dag verdwaasd rond en geeft dan de geest. De vader van mijn

vriendje besluit dat deze soort niet geschikt is voor gevangenschap en er komt een Appelvink. Tenminste, dat wordt mij verteld, maar op de een of andere manier vind ik dat er aan het oranjezwarte beest iets niet klopt en zoek ik het op in mijn vogelgids, het door Rinke Tolman geschreven, door Prof. Dr. K.H. Voous van een 'Ten Geleide' voorziene, door Rizla-vloei uitgegeven plaatjesalbum Zo leer je vogels kennen, Tweede Deel, waar mijn vader zich een ongeluk voor had gerookt en dat eind 2008 behoort tot de meest aangeboden items in de rubriek 'Boeken - Natuur' van marktplaats.nl. De vogel in het hok lijkt helemaal niet op de door een anonieme kunstenaar geschilderde Appelvink (no. 73). Na veel bladeren stuit ik op de vogel in de voliëre. Het blijkt een Keep (no. 80). Ik leer dat al die inheemse vogels vallen in de categorie 'wildzang'. En een vrouwtjesvogel heet een 'pop'. Een mannetje heet, vreemd genoeg, gewoon 'man'.

Later verlegde de vader van mijn vriend (met wie ik ondertussen de hele stad af fietste op zoek naar een basketbalveldje, dat er uiteraard in Hoogkerk niet was) zijn interesse naar vogels uit exotischer oorden en kwamen er Rode Kardinalen, Zebra-vinken en Japanse Nachtegalen. Van die laatste kan ik me nog herinneren dat ze peperduur waren en voor mij net zo onbereikbaar als de postzegels met het hoofd van Willem III, die ik in die tijd hevig begeerde (de postzegels, niet Willem). Rizla was ondertussen door de Nederlandse vogels heen en omdat mijn vader lustig doorpafte (Twin in plastic) kwam ik ook in het bezit van delen 3 en 4 (Exotische Voliërevogels) met heldere afbeeldingen van Rein Stuurman, die handelden over papegaaien en andere tropen, zoals dat in het kooivogelhoudersjargon heette. Middag na middag bracht ik door met het bekijken van de plaatjes en het dromen over hoe mooi het zou zijn om ook zelf deze prachtbeesten in een hok te mogen opsluiten. Verder dan een Kanarie genaamd Piet kwamen wij overigens thuis niet. Piets favoriete bezigheid was zingen als de stofzuiger aanstond.

Dus dat heb ik voor op al die oud-NJN'ers. Als het uit een kooi komt, herken ik het ...